

bejdsmiljøbelastning. I det enkelte tilfælde vil det være nødvendigt at tage højde for f.eks. de ergonomiske belastninger ved alternative arbejdsmetoder.

På den baggrund mener jeg ikke, at det kan anbefales at indføre en generel pligt til metode-substitution. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være særlige områder, hvor overvejelser om metodesubstitution er hensigtsmæssige. Efter min opfattelse er der mulighed for at dække et sådant behov inden for de eksisterende rammer.

Det væsentlige led i forslaget består af krav om indholdsmærkning af stoffer og materialer. Forslaget synes at hænge sammen med tre andre lovforslag fra Enhedslisten, som Folketinget skal behandle på et senere tidspunkt. Det drejer sig om forslag til ændring af produktsikkerhedsloven, miljøbeskyttelsesloven samt lov om kemiske stoffer og produkter.

Jeg ønsker ikke at foregribe Folketingets behandling af de nævnte lovforslag, og jeg vil derfor i denne sammenhæng nøjes med at konstatere, at indholdsmærkning skal respektere EU-reglerne på området.

Forslagsstillerne har valgt at fokusere på deres opfattelse af EU-harmoniseringens negative effekter i forhold til Danmarks adgang til at gå enegang med mærkning og klassificering.

Jeg vil gerne fremhæve, at det gennem EU-samarbejdet er lykkedes at kortlægge farer og risici ved flere stoffer og materialer og tilmed med større virkning for flere forbrugere og arbejdstagere, end hvis vi skulle løfte opgaven på egen hånd.

Som led i EU-samarbejdet forventes der i foråret at blive vedtaget ændringer af produkt-direktivet, hvorved der bl.a. forventes stramninger og forbedringer af kravene til leverandører og brugsanvisninger samt udvidelse af produktgruppen, som omfattes af reglerne.

Sigtet med en mærkningsændring i forhold til projekterende og rådgivere i det lovforslag er ikke helt klart. Jeg foreslår således, at forslaget skal ses i sammenhæng med Enhedslistens forslag om indholdsmærkning i de øvrige nævnte lovforslag på erhvervsministerens og miljø- og energiministerens område.

Samlet er det således min opfattelse, at dette lovforslag på trods af dets mange sympatiske intentioner savner et reelt dokumenteret behov. Ser man på udviklingen i arbejdsskadestatistikken over omfanget af arbejdsskader, som er relateret til farlige stoffer og materialer, som må

tages som udtryk for de reelle arbejdsmiljøforhold, kan det konstateres, at der i perioden fra 1993 er en klart faldende tendens.

Antal anmeldte kræftsygdomme er faldet med 8,5 pct. Antal anmeldte svækkelser af centralnervesystemet er faldet med 44 pct. Antal anmeldte ikkeallergiske luftvejssygdomme er faldet med 29 pct. Antal anmeldte allergiske luftvejssygdomme er faldet med 7,5 pct. Og endelig er antal anmeldte hudsygdomme faldet med 15,5 pct.

Som sagt har jeg stor sympati for hensigten med lovforslaget om i videst muligt omfang at undgå farlige eller generende stoffer og materialer på arbejdspladsen, men da redskaberne til at opnå målet allerede findes i eller kan udnyttes med hjemmel i den gældende arbejdsmiljølov, finder jeg, at forslaget er overflødig. Samtidig finder jeg, at der er elementer i lovforslaget, som bryder med de grundlæggende principper i arbejdsmiljøloven.

Jeg vil endelig gerne understrege, at der ud over de formelle strukturer på arbejdsmiljøområdet også er en række reelle ændringer i gang eller i støbeskeen. Og så vil jeg gerne løfte sløret for regeringens indstilling: Regeringen kan på den baggrund, jeg har ridset op, ikke støtte lovforslaget.

Carsten Hansen (S):

Enhedslisten udgør sammen med SF det flertal, som var med til at indføre den nuværende, og man kan roligt sige i denne her sammenhæng nye, arbejdsmiljølov, fordi arbejdsgiverne først er trådt ind for nyli i arbejdsmiljøarbejdet.

Vi vil fra Socialdemokratiets side gerne give dem ret i, at det er et meget vigtigt spørgsmål, som også fremover vil blive taget alvorligt, og rent faktisk bliver det allerede i den nuværende lov, som arbejdsministeren også har redegjort for.

Det er jo et forslag, som i sin substans forsøger at give en brugsanvisning på begrænsning, altså substitution af farlige stoffer og materialer på arbejdspladserne. Enhedslisten skriver bl.a., at staten efter vedtagelse af det indre marked ikke har de samme beføjelser som tidligere til at regulere forbruget af farlige stoffer. De skriver også, at vi er lammet i vores egen nationale indsats over for kemien, og at der ikke længere findes en statslig indsats på området, og at 2005-rapporten og udvalget kun har medført strukturelle ændringer.